

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/142/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010299
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010299.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 20. januára 2016, v trestnej veci obžalovaného F. U., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného F. U., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 28.09.2015, sp.zn. 1T/24/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti.

Rozhodujúc sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného F. U., nar. XX.XX.XXXX podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmieniene o d k l a d á a

podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu u r č u j e skúšobná doba na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica uznal označeným rozsudkom zo dňa 28.09.2015 obžalovaného F. U. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na obsah ust. § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase asi o 23,00 h dňa 14.04.2014 v W. W., prišiel k drevenej chatke, bez popisného čísla, nachádzajúcej sa nad autobusovou zastávkou MHD na Q. I. v smere do centra mesta, ktorú užívali G. P. a U. T. a pred ktorými sa vydával za policajta, mieril na nich so zbraňou, o ktorej neskôr zistili, že je plynová, následne z nej po nich viackrát vystrelil, U. T. zasiahol plynom do očí a vyhrážal sa im „že ich zabije, odbachne“, z čoho mali strach a ušli sa schovať do susednej chatky, do ktorej sa dobýjal aj tak, že po jej majiteľovi hodil kameň a vykopol tri latky oplatenia, čím u G. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. a U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. W., spôsobil dôvodnú obavu, že vyhrážky, ktorými hrozil, aj uskutoční.

Za to obžalovanému F. U. uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 a 8 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmieniene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na jeden rok. Podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona mu do trestu zákazu činnosti započítal čas od zadržania vodičského oprávnenia obvineného, od 22.11. 2014. Nakoniec podľa § 42 ods. 2 Tr.

zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/81/2014 zo dňa 23.11.2014, právoplatného dňa 23.11.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný F. U., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.09.2015, ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 03.11.2015. V jeho dôvodoch argumentoval tým, že z odôvodnenia rozsudku vôbec nevyplýva, aké skutočnosti a dôkazy svedčiace v jeho prospech zobral súd do úvahy. Ak ich súd nešpecifikuje, vyslovil domnienku, že nezohľadnil žiadne takéto skutočnosti a dôkazy. Zároveň, ak okresný súd spomína existenciu skutočností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech, tieto by mali existovať a mali by byť a museli byť zohľadnené pri rozhodovaní o vine a treste. Skutočnosti a dôkazy svedčiace v jeho prospech existujú, on ich podrobne uviedol v jeho písomných podaniach adresovaných orgánom činným v trestnom konaní a súdu. V odôvodnení rozsudku sú uvedené iba niektoré z jeho tvrdení, no relevantné skutočnosti a dôkazy zohľadnené neboli. V prvom rade je obzvlášť relevantnou skutočnosťou preukázanou dôkazmi - svedeckými výpoveďami U. T., G. P. a U. Q. to, že páchatel' opisovaný označenými svedkami bol počas incidentu U. T. hodený či sotený do potoka tečúceho na mieste činu. Táto okolnosť v rozsudku nikde nie je spomenutá, pričom všetci svedkovia ju uviedli rovnako a opakovane rovnako pri viacerých svojich výsluchoch počas celého trestného konania na rozdiel od mnohých iných okolností, v ktorých sa ich výpovede odlišovali navzájom a súčasne sa líšili dokonca aj u jednotlivých svedkov v rôznych časoch a boli vzaté ako podklad pre výrok o jeho vine. Navyše, význam vyššie uvedenej okolnosti je vo vzťahu k jeho osobe zjavne rozhodujúci. Ak traja vyššie označení svedkovia tvrdia, že páchatel' spadol do jarku, je zrejme, že páchatel' musel mať mokré šatstvo. Ak by sa aj hypoteticky pripustilo, že záver úvahy súdu o tom, že páchatel'om skutku uvedeného v rozsudku je on, pričom miesto, kde obžalovaného vyzdvihla sanitka rýchlej zdravotnej služby nie je tak vzdialené od miesta činu, aby to jemu neumožnilo sa na toto miesto presunúť po útoku, musel by mať mokré šatstvo. Táto skutočnosť však potvrdená nebola. Podľa jeho názoru je táto okolnosť o páde páchatel'a do vody nesporne preukázaná a obzvlášť relevantná pre posúdenie jeho trestnej zodpovednosti. Jej dôkazný význam je taký silný, že nepochybne vyvracia iné skutočnosti s výnimkou tvrdenia U. T., že páchatel'om je on, ide iba o vyvrátiteľné domnienky, dohady alebo úvahy súdu, teda nie priame dôkazy, pretože v podstate iného dôkazu ako výpovede svedka U. T. o tom, že údajným páchatel'om je on, niet, resp. tieto významne a odôvodnene spochybňuje. Ani U. T. nikdy nevysvetlil, ako je možné, aby bol páchatel'om stíhaného skutku on, keď následne bol pri zásahu sanitky v suchom šatstve. Podľa jeho názoru by si takúto podstatnú okolnosť, akou je mokré šatstvo osoby členovia posádky vozidla rýchlej záchrannej služby a zásahovej policajnej hliadky boli zaiste bývali všimli, a to najmä s prihliadnutím na to, že v písomných záznamoch oboch orgánov bolo uvedené, že bol pri príchode sanitky „v ebriete“, t. j. v stave opitosti. Touto skutočnosťou bol súd povinný sa zaoberať jednak v rámci dokazovania a jednak v rámci hodnotenia vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pre súd bolo pomerne významné pri konštatovaní jeho viny to, že vyhľadal poškodeného U. T.. Na okresnom súde vysvetlil dôvod, pre ktorý tak urobil, a to v prekvapení, z akého dôvodu ho táto osoba označila ako páchatel'a - t. j., že chcel poznať vysvetlenie, prečo tak T. urobil a či si ho nezamenil s inou osobou. Toto jeho vysvetlenie nebolo súdom správne zohľadnené, a to rovnako, ako iná obdobná skutočnosť. Ak totiž vyhľadanie U. T. bolo pre súd potvrdením toho, že je páchatel'om, z akého dôvodu sa súd nezaoberal otázkou, prečo on ako páchatel' z „nočného incidentu“ hneď nasledujúce ráno pomáhal hasičom na mieste činu. Ak súd vzal do úvahy jeho vyhľadanie U. T. a vyhodnotil to v jeho neprospech, bol súd podľa názoru odvolateľa povinný zaoberať sa hodnotením jeho súčinnosti pri hasení požiaru na mieste činu nasledujúce ráno a uviesť v odôvodnení rozsudku výsledok takejto úvahy. Ak by tak súd bol býval urobil, jediný záver by bol, že on nemôže byť páchatel'om skutku nebezpečného vyhrážania. Ak aj súd mal za to, že U. T. ho opoznal ako páchatel'a, bol povinný prihliadať aj na iné skutočnosti a dôkazy (nielen vyššie uvedené, ale iné ním v minulosti špecifikované vrátane spoľahlivosti opoznávania U. T., ktorý nesprávne „opoznal“ jemu ustanoveného obhajcu ako svojho obhajcu z minulosti, hoci sa nikdy predtým nevideli) a tie potom jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti hodnotiť. Podľa jeho názoru ssúd v rámci hodnotenia vykonaných dôkazov porušil niekoľko zo základných zásad trestného konania, a to zásadu prezumpcie neviny, zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci a zásadu voľného hodnotenia dôkazov. Ďalej odvolateľ zvýraznil význam zásady trestného konania in dubio pro reo a teda v závislosti na vykonaných dôkazoch mal následne zvoliť postup v zmysle § 285 Tr. por. Odvolateľ naďalej zotrval na závere, že pokiaľ bol označený U. T. za páchatel'a, došlo k tomu omylom, pričom v tejto súvislosti poukázal i na výpoveď svedka U. Q.. Ďalej zvýraznil významné rozpory vo výpovediach U. T., ktorý v procesnom postavení svedka v rámci výsluchov zo dňa 15.04.2014 a 23.07.2014 rozporne dokazoval opis páchatel'a

skutku, tiež rozporne dokazoval obsah údajných vyhrážok. On je síce vlastníkom psa, ale i policajného trička, no iba tieto skutočnosti nemôžu nasvedčovať na to, že stíhaný skutok spáchal. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu alternatívne to, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp., aby rozhodol o jeho odvolaní sám a procesným postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného F. U. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo síce podané dôvodne, no z iných dôvodov ako sú uvedené vyššie v obsahu jeho odvolania.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si tieto vzájomne odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť, pričom aj svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil v súlade so stavom veci. Na hlavnom pojednávaní dňa 10.09.2015 vykonal podrobný výsluch obžalovaného, svedka U. Q., vzhľadom na to, že poškodená G. P. preukázateľne medzičasom zomrela, procesným postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. zák. vykonal dôkaz prečítaním výpovede tejto svedkyne z prípravného konania, na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2015 vykonal tiež výsluch svedka U. T. a v zmysle § 269 Tr. por. (na hlavnom pojednávaní 10.09.2015) prečítal tiež jednotlivé listinné dôkazy, najmä fotokópie z knihy hlásení OO PZ Banská Bystrica, správu o zásahu hasičov, facebookovú fotodokumentáciu ohľadom osoby obžalovaného, obsah predchádzajúcich rozhodnutí súdov, týkajúcich sa obžalovaného, lekársku správu, výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov na osobu obžalovaného. V závislosti od vykonaných dôkazov správne kvalifikoval zistené konanie obžalovaného F. U. v súlade s obžalobou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na obsah ust. § 138 písm. a) Tr. zák., keď správne vzal za preukázané, že obžalovaný F. U. sa G. P. a U. T. v inkriminovanú noc vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohol u týchto poškodených vzbudiť dôvodnú obavu, pričom taký čin spáchal so zbraňou.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, pokiaľ ide o jeho zavinenie, krajský súd konštatuje, a to zhodne s dôvodmi napadnutého rozsudku, že vo veci nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by výpoveď svedkyne G. P. z prípravného konania a svedka U. T. nielen z prípravného konania, ale i z konania pred súdom, významným spôsobom spochybňovala. Svedok U. T. pri konfrontácii, ďalej pri rekognícii, ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne obžalovaného opoznal ako osobu, ktorá v ten večer naňho a na jeho priateľku P. verbálne zaútočila. Popísal aj zbraň, ktorú obžalovaný pri útoku použil, vyhrážky, ktoré mu adresoval, ako aj spôsob, ako sa mu s poškodenou P. podarilo uniknúť. Je pravdou, že G. P. obžalovanému pri útoku nevidela do tváre, pretože jej svietil do očí, popísala však zbraň - plynovú pištoľ, ktorú pri tom použil, vyhrážky, ktoré im pri tom obžalovaný adresoval, ako aj to, že sa jeho vyhrážok bála a mala z obžalovaného strach. Výpovede týchto svedkov čiastočne doplnila, pokiaľ ide o priebeh skutkového deja aj výpoveď svedka Q., ktorý potvrdil priebeh útoku na oboch poškodených neznámou osobou, ktorú však pre silné svetlo, ktorým mu svietila do tváre, nemohol opoznať. Potvrdil však spôsob vedenia útoku prostredníctvom plynovej pištole. Aj krajský súd považoval obhajobu obžalovaného za účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchanie stíhaného skutku. Svedok T. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril aj k farbe vlasov obžalovaného, keď rozpor s výpoveďou z prípravného konania vysvetlil tak, že nevie, prečo tak vtedy vypovedal, pretože útočník mal vlasy čierne a učesané na kohúta tak, ako ich mal obžalovaný učesané aj na hlavnom pojednávaní. Racionálne a presvedčivo vysvetlil to, prečo si je istý, že útočníkom bol obžalovaný, že ho v tejto lokalite stretol opakovane už predtým, že obžalovaný mal psa, čo tento aj na hlavnom pojednávaní potvrdil. Správne v tejto súvislosti okresný súd vyslovil záver, že vo veci nie je daný žiadny relevantný dôvod poškodenému neveriť, neexistuje motív, prečo by si vymýšľal a prečo by chcel obžalovanému uškodiť a krivo ho obviniť. Obhajobu obžalovaného významným spôsobom, a to bez ohľadu na to, či nad ráno privolal požiarnikov alebo nie, spochybňuje aj skutočnosť, že poškodených po skutku v Sásovej vyhľadal a ponúkal im odmenu, ak vezmú trestné oznámenie v tejto veci späť. Aj z pohľadu krajského súdu sa ako účelové a nevierohodné v tomto smere javí aj jeho argumentovanie tým, že si s poškodenými

chcel len odkonzultovať, prečo ho označili za útočníka, keď ním nebol. Ak by ním nebol, nebol by im sľuboval odmenu za to, že zoberú trestné oznámenie späť. Okresný súd sa podrobne zaoberal v dôvodoch napadnutého rozsudku aj ustálením času útoku, jeho odôvodnenie, a to aj vo zvyšku vo vzťahu k dôkazom, pokiaľ si navzájom odporovali, si krajský súd osvojil a bolo by nadbytočné takú argumentáciu v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Nad rámec dôvodov napadnutého rozsudku krajský súd poukazuje i na ďalšie skutočnosti, z dôkazov, ktoré sú obsahom spisu (č.l. 4 a 26) je zistiteľné, že v inkriminovanú noc bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, z obsahu fotodokumentácie (č.l. 125 až 127) je zistiteľné, že obžalovaný plynovú pištoľ vlastnil, mal k dispozícii i oblečenie, ktoré mohlo u neznalých osôb ihneď vyvolať dojem, že ide o príslušníka polície. To, že vlastnil plynovú pištoľ nakoniec doznal v prípravnom konaní sám obžalovaný (č.l. 26). Pokiaľ obšírnym spôsobom v odvolaní argumentoval tým, že páchatel mal byť sotný do jarku, no on mokrý nebol, z fotodokumentácie na č.l. 41 je zistiteľné, o aký „jarok“ ide, ani jeden z poškodených nedokazoval to, že by obžalovaný do tohto úzkeho potoka padol celým telom, alebo jeho časťou, nemožno vylúčiť, že do tohto jarku vkročil iba nohou, ktorú skutočnosť si však ani požiarnici, ani príslušníci polície, resp. záchranná služba nemuseli všimnúť. V inkriminovanej dobe sa obžalovaný preukázateľne pohyboval v blízkosti miesta činu.

Na druhej strane však krajský súd zistil pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému. Trestný zákon v sankcii ust. § 360 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody od šiestich mesiacov do troch rokov. Z aktuálneho odpisu z registra trestov, ktorý si vyžiadal krajský súd je zistiteľné, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát riešený súdom, v prvom prípade mu bol uložený za prečin krádeže a prečin poškodzovania cudzej veci podmienený trest odňatia slobody na jeden rok do 09.04.2014. Pokiaľ okresný súd uložil obžalovanému súhrnný trest v závislosti od zistenia, že bol trestným rozkazom zo dňa 23.11.2014 sp.zn. OT/81/2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a bol mu uložený konkrétny trest, v tejto súvislosti krajský súd zvyrazňuje skutočnosť, že obžalovanému bol síce uložený peňažný trest vo výmere 250,- Eur, tento trest však vykonal, keďže ho zaplatil dňa 12.12.2014 a teda tu ide o odsúdenie na peňažný trest, pričom k jeho zahladeniu dochádza jeho vykonaním. Pokiaľ mu bol uložený i trest zákazu činnosti, krajský súd bez povšimnutia nemohol ponechať skutočnosť, že Okresným súdom Banská Bystrica bolo podmienenčne upustené od zvyšku tohto trestu zákazu činnosti dňa 02.06.2015 s určením príslušnej skúšobnej doby na osem mesiacov a teda bolo by výrazne v neprospech obžalovaného na novo mu v rámci súhrnného trestu ukladať takýto trest vo výmere jedného roka, od výkonu zvyšku ktorého už bolo právoplatným rozhodnutím súdu upustené. V tejto súvislosti sa žiada poukázať, najmä pokiaľ ide o peňažný trest na obsah ust. § 42 ods. 3 Tr. por., pretože okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil celý výrok o treste z konkrétneho trestného rozkazu. Podľa § 37 písm. m) Tr. zák. je priťažujúcou okolnosťou okrem iného to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihľadať. Vzhľadom na to, že v prípade prvého odsúdenia sa na obžalovaného hľadí, akoby odsúdený nebol (§ 50 ods. 5 Tr. zák.) a v druhom prípade nejde o odsúdenie, ktoré by bezvýhradne umožňovalo vysloviť záver, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený (peňažný trest má zahladený), krajský súd mu uložil podmienenčný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s určením skúšobnej doby podmieneného odsúdenia na jeden rok v presvedčení, že bude pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyvaroval akéhokoľvek protiprávneho konania a teda sa dostal do rozporu s Trestným zákonom, pretože v opačnom prípade by už súdom mohol byť postihnutý nepochybne prísnejšie.

S poukazom na uvedené rozhodol krajský súd o odvolaní obžalovaného spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.